காஞ்சி

ஆசிரியர்: சி. என். அண்ணாதுரை

மலர் 1 இதழ் 17

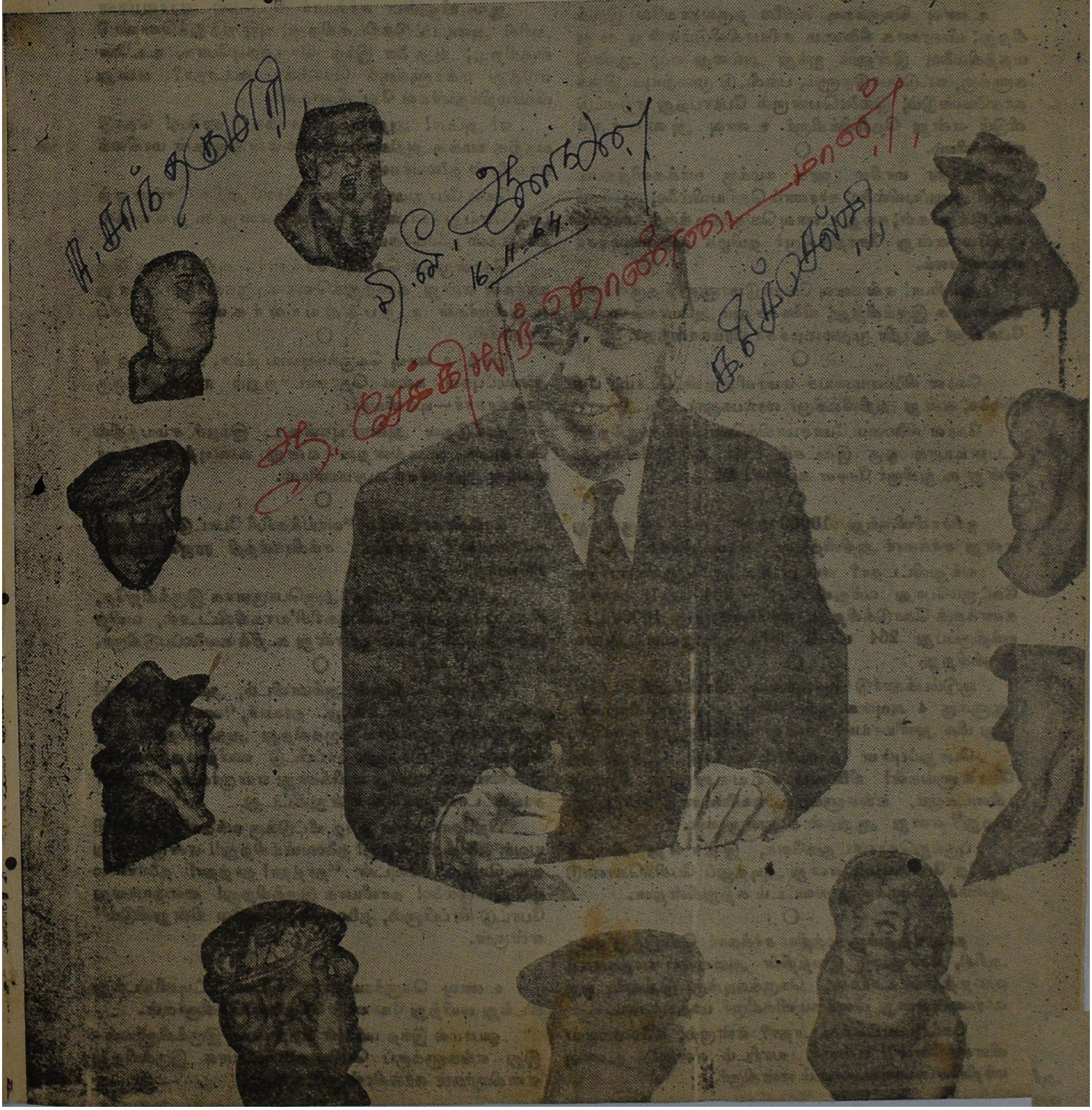

அரிசியல்

உணவு நெருக்கடி அதிக நாட்களுக்கு இருக்காது, விரைவில் நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டு விடும்; பீதிவேண்டாம்; கவலைவேண்டாம் என்று கூறுகிறார் லால்பகதூர்.

உணவு நெருக்கடி கவலை தருவதாகவே இருக்கிறது; விரைவாக நிலைமை சரியாகிவிடும்என்று கூறுவதற்கில்லை; இன்னும் ஐந்து அல்லது ஏழு ஆண்டுகளுக்கு, கட்டுப்பாடுகளும், பங்கீட்டு முறையும் இருந்தாகவேண்டும்; இல்லையென்றால் பேராபத்து ஏற்பட்டு விடும் என்று தெரிவிக்கிறார் உணவு அமைச்சர் சுப்ரமணியம்.

○

ஆந்திர மாநில அரசு நமக்கு வாக்களித்தபடி அரிசி அனுப்பவில்லை; காரணம் தெரியவில்லை; தயக்கம் காட்டுகிறார்கள்; நமது உணவு நெருக்கடிக்குக் காரணம் இதுவே என்று சோதிக்கிறார் தமிழக முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம்.

அரிசியா! எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தருகிறோம் ஏராளமாக இருக்கிறது; விளைச்சலும் அமோகம் என்று பேசுகிறார் ஆந்திர முதலமைச்சர் பிரம்மானந்தர்.

○

கேரள நிலைமையைச் சமாளித்துவிட்டோம்; பீதி இல்லை; என்று அறிவிக்கிறார் லால்பகதூர்.

கேரள நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது; உடனடியாக ஒரு இலட்சம் டன் அரிசி வேண்டும் என்று கூறுகிறார் கேரள கவர்னர் கிரி.

○

ஒரிசாவிலிருந்து 10000 டன் அரிசி வருகிறது என்று சர்க்கார் அறிவித்தது, அகமகிழ்ச்சியுடன்,

வந்துவிட்டதா? என்று சில நாட்களுக்குப் பிறகு கேட்கும்போது வந்துவிட்டது — 264 டன்!! என்று கணக்குக் கொடுக்கிறது. வரவேண்டியது 10000 டன் வந்திருப்பது 264 டன்!! நிர்வாகத்திறமை அப்படி இருக்கிறது.

○

குடும்பக்கார்டு முறைப்படி சென்னையில் இனி ஆளுக்கு 4 அவுன்சு அரிசி கிடைக்கும் என்கிறார்கள். இது மிக அநியாயம்! என்று மக்கள் குமுறுகிறார்கள்.

பொறுப்புள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் 'பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்! நிலைமை சரியானதும் நிறம்பக் கிடைக்கும். எங்களுக்கும் கவலையாகத்தான் இருக்கிறது'' என்று ஆறுதல் கூறுகிறார்கள்.

புகுந்துகொண்டதுகளோ, இதாவது கிடைக்கிறதே போதாதா!! என்று அடித்துப் பேசிக்கொண்டு அமைச்சர்களுக்கு ஆலவட்டம் சுற்றுகின்றன.

○

தமிழகத்துக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுத்து வந்த அரிசி, கோதுமை இவற்றின் அளவைப் பாதியாகக் குறைத்துவிட்டார்கள்; நெருக்கடிக்கு இதுவும் ஒரு காரணம் என்று விளக்கமளிக்கிறார் பக்தவத்சலம்.

கேட்டு வாங்கக்கூடாதா? என்றால், நிலைமையை விளக்கினேன்!! என்றார். யாரிடம் என்றால், உணவு மந்திரி சுப்ரமணியத்திடம் என்கிறார்.

உணவு மந்திரி சுப்பிரமணியமோ இப்படி ஒரு நிலைமை இருப்பதாகவோ பேசப்பட்டதாகவோ கூறக் காணோம்.

○

ஆவடியிலுள்ள சர்க்கார் கிடங்கில் ஏராளமான அரிசி அடைபட்டுக்கிடக்கிறது; புழு நுத்துக்கொண்டு வருகிறது; அதனை இந்த நெருக்கடிபோக, உடனே எடுத்து மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாதா? என்று விவரமறிந்தவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

ஏ! அப்பா! அது மத்திய சர்க்கார் சரக்கு! தொடுவதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இல்லை என்கிறார்கள் மாநிலக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்.

○

நெல் போதுமான அளவு கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்துகொண்டுவருகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்.

கொள்முதல் செய்ய சர்க்கார் அதிகாரிகள் வருவார்கள் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள் உற்பத்தியாளர்கள் — தஞ்சைப் பகுதியில்.

○

இந்த உணவு நெருக்கடியை நீக்க, கூட்டுறவு அமைப்புகள் நல்ல தொண்டாற்றும் என்கிறார் ஒரு காங்கிரசார்—டில்லியார்.

கூட்டுறவு அமைப்புகள்கூட இந்தச் சமயத்தில் மோசமாக நடக்கின்றன என்று கண்டித்திருக்கிறார் உணவு அமைச்சர் சுப்ரமணியம்.

○

காங்கிரசாட்சிக்கு "வாய்க்கரிசி போட்டு ஒழித்துக் கட்டுங்கள்'' என்கிறார் சக்கிரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்.

அரிசி கிடைப்பதே அருபொருளாக இருக்கிறதே, கிடைப்பதையும் 'வாய்க்கரிசி'யாக்கிவிட்டால், வயிற்றுக்கு என்ன செய்வது என்று கூறிக் கவலைப்படுகிறார், ஒரு "கியூ'' வாசி!

○

சிறுவன் கூறினான் அம்மாவிடம், அம்மா! அம்மா! வயறு வலிக்கிறது என்று. தாயார், "வயற்றிலே ஒன்றும் இல்லை, காலியாக இருக்கிறது அதனால்தான் வலி எடுக்கிறது; ஏதேனும் சாப்பிட்டு வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டால், வயிறு வலிக்காது என்றார்கள், சிறுவன் சாப்பிட்டான் வலியும் நின்றுவிட்டது.

பிறகோர் நாள் அந்த வீட்டுக்கு வந்தார் ஒரு பெரியவர். தலைவலிக்கிறது! தலைவலிக்கிறது!! என்றார். சிறுவன் மெத்தப் பரிவுடன் "தாத்தா! தாத்தா! தலையிலே ஒன்றும் இல்லை! காலியாக இருக்கிறது! எதையாவது போட்டு நிரப்பினால், தலைவலி தன்னாலே நின்றுவிடும்'' என்றான்.

○

உணவு நெருக்கடியால், மக்கள் பட்டினிகிடந்து கிடந்து வயிற்று நோயால் வேதனைப்படுகிறார்கள்.

ஓயாமல் இந்த மக்கள் கதறியபடி இருக்கிறார்கள்— இது எங்களுக்குப் பெரிய தலைவலியாக இருக்கிறது என்கிறார்கள் காங்கிரஸ் தலைவர்கள். ●

'காஞ்சி'

நல்லாட்சி மலர!

மலர் 1 15—11—64 இதழ் 17

கோபம் மட்டும் பொத்துக்கொண்டு வருகிறது காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே காணப்படும் இலஞ்சம் ஊழல் ஆகியவைபற்றிக் கண்டனக்குரல் எழுப்பும்போது. அத்தகைய கண்டனம் தெரிவிக்கவே யாருக்கும் தகுதி இல்லை, உரிமை இல்லை என்று கருதிக்கொண்டுள்ளனர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றுள்ளவர். அதிலும் எதிர்க்கட்சிகளிடமிருந்து இந்தக் கண்டனம் வந்திடும்போது காங்கிரஸ் தலைவர்களின் கண்கள் கொவ்வையாகிவிடுகின்றன; தமக்குக் கிடைத்துள்ள பெரிய எண்ணிக்கை பலத்தால் ஏற்படும் பதட்டத்துடன் எவரையும் எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று பேசுகின்றனர்.

எம்மைவிடத் திறம்பட ஆட்சி நடத்தக்கூடியவர்கள் எவருளர் என்று வேறு கேட்கின்றனர். அந்த நிலை இல்லாதது, காங்கிரஸ் ஆட்சியினர் மேலும் பொறுப்புடன் நடந்துகொண்டாக வேண்டும் என்பதற்குக் காரணமாக இருக்கவேண்டும்; எவரும் இல்லை எம்மை வீழ்த்த ஆகவே நாங்கள் எதையும் செய்வோம் என்ற அகம்பாவத்தைக் கொண்டிடலாகாது. எவரும் ஏதும் செய்ய முடியாது, அவ்வளவு வலிவுடன் நமது ஆட்சி அமைந்திருக்கிறது, இந்த அளவு வலிவுடன் வேறோர் கட்சி தோன்றி நம்மைக் கவிழ்க்க முடியாது என்று நம்பிக்கொண்டிருந்த எத்தனையோ ஆளவந்தார்கள் அவர்கள் துளியும் எதிர்பாராத நேரத்தில், முறையில் கவிழ்ந்து போனார்கள். நாட்டை விடுதலை பெறச்செய்த கட்சியினர் என்பதால் இயற்கையாக ஏற்படும் 'பயபக்தி விசுவாசம்' மக்களிடம் என்றென்றும் இருந்து வரும், அந்த கருவியைத் துணைகொண்டு எதனையும் செய்து கொண்டே இருக்கலாம் என்று எண்ணிக்கொள்வது பேதமை.

மற்றோர் கருத்தும் உலவுகிறது. இலஞ்சம், ஊழல் குறித்த பேச்சு மிகைப்படுத்தப்படுகிறது. வேண்டுமென்றே பேசப்படுகிறது, எதிர்க்கட்சிகள் எதையாவது சொல்லிக் காங்கிரசை மாசுபடுத்தப் பார்க்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள்.

காங்கிரசுக் கட்சியை எதிர்த்திடும் கட்சிகள், இலஞ்சம், ஊழல் ஆகியவை குறித்துப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த அளவு பேச முற்பட்டதில்லை; ஒன்றிரண்டு அய்யப்பாடுகள் எழத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் காணப்பட்டபோதுகூட, காங்கிரசின் புனிதமான வரலாற்றை எண்ணிப்பார்த்து, அந்த ஆட்சியிலே இலஞ்சம், ஊழல் இருக்க முடியாது என்றுகூட எண்ணிக்கொண்டிருந்தன—இன்று நிலைமை அவ்விதம் இல்லை. கட்சிகள் மட்டுமல்ல பொதுமக்கள் உரையாடலிலேயே இலஞ்சம் ஊழல்பற்றிய தகவல்கள் வழிகின்றன.

இருக்குமா! என்றல்ல இன்று மக்கள் கேட்பது; இவ்வளவுதானா! உமக்குத் தெரிந்தது; நானென்று கூறுகிறேன் கேளும்! என்கிறார்கள்! அவர்கள் கேள்விப்பட்ட இலஞ்சம்பற்றியும் ஊழல் குறித்தும் கூறுகிறார்கள்.

இலஞ்சம், ஊழல்பற்றி நிறையப் பேசிக்கொண்டிருந்தால், நமது நாட்டைப்பற்றி வெளிநாடுகள் தாழ்வாக அல்லவா எண்ணிக்கொள்ளும்; அவ்விதமான பேச்சு, உலக நாடுகளுக்கிடையில், நமது நாட்டுக்கு உள்ள மதிப்பைக் கெடுத்துவிடும் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். இது தவறானவாதம் மட்டுமல்ல, தீதான போக்குமாகும்.

பழம்பெரும் காங்கிரஸ் தலைவரும், நேரு பண்டிதருடன் சிறைவாசம் செய்தவருமான சந்தானம் அவர்கள், இவ்விதமான மனப்போக்கு தவறு என்று கூறுகிறார்.

> சீனா நாட்டில், சியாங்கேஷேக் ஆட்சி கவிழ்ந்ததற்குக் காரணமே, ஆட்சியிலே காணப்பட்ட ஊழல், இலஞ்சம் ஆகியவைகள் களையப்படாமல் போனதுதான் என்று அவர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

அவரை வேண்டுமென்றே காங்கிரசைக் குறைகூறுபவர் என்றோ, பதவி கிடைக்காததாலே பதறிப் பேசுபவர் என்றோ, ஆட்சியைக் கவிழ்க்கச் சூழ்ச்சிசெய்பவர் என்றோ எவரும் கூறிடத் துணிவுகொள்ளமாட்டார்கள். அவர் கூறியிருக்கிறார், கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் ஊழல், ஒழுங்கீனம், இலஞ்சம் ஆகிய கேடுகள் மேல் மட்டம் வரையில் பரவிவிட்டிருக்கிறது என்று.

இவர்களெல்லாம் யார் தெரியுமா? வெள்ளைக்காரனுக்குக் குலாமாக இருந்தவர்கள் என்றுகூறி, கழகத் தோழர்களின் கண்டனத்தை அந்தப் பேச்சினாலேயே ஒழித்துவிடுவதாக எண்ணிக்கொள்ளும் ஏமாளிகள் சிலர் உளர்; அவர்கள்கூட அத்தகைய கண்டனத்தை சந்தானம் அவர்கள்மீது வீச முடியாது.

சந்தானம் இதுபோலக் கூறுவது ஆதாரமற்று அல்ல; அவர் தலைமையில், ஊழல் இலஞ்சம் பற்றி கண்டறிந்து அவைகளைக் களைந்தெறிய வழி கூறுவதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டதனை அனைவரும் அறிவர்; அந்தக் குழு பணியாற்றியபோது கிடைத்த ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் அவர், கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் ஊழலும் ஒழுங்கீனமும் மிகுதியாகிவிட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்.

அதற்கும் முன்னாலே, எந்நாட்டவரும் மதித்திடத் தக்கவரும், எந்தப் பெரியபதவியையும் ஏற்றுத் திறம்பட நடத்திடத்தக்கவருமான சிந்தாமணி தேஷ்முக், இலஞ்சம், ஊழல் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். ஆதாரம் உண்டா? மெய்ப்பிக்க முடியுமா? என்றெல்லாம் ஆளவந்தார்கள்

கடாவினர். தேஷ்முக் வெகுநாட்களுக்கு முன்பே சொன்னதை அலட்சியப்படுத்தியதால் ஏற்பட்டுவிட்ட ‘வினை’யை இன்று அனுபவிப்பதாக காங்கிரஸ் வட்டாரத்து மூலவர்களிலே சிலரேகூட இன்று கூறுகிறார்கள்.

காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே காணப்படும் ஊழலையும் இலஞ்சத்தையும் எடுத்துக்காட்டும்போது, உண்மையான காங்கிரசாருக்கு வருத்தம்மேலிடுகிறது; புகுந்தது களுக்கோ பொல்லாத கோபம் பிறக்கிறது.

இன்று உருவாகிவிட்டுள்ள விந்தையான நிலை என்னவென்றால், நீண்டகாலக் காங்கிரஸ்காரர், இன்னல் இழப்பு மேற்கொண்டவர்கள், இந்நிலைக்குக் காங்கிரஸ் தள்ளப்பட்டு விட்டதே என்று வருத்தப்படுவதும், காங்கிரசுடன் மிகச் சமீபகாலமாகத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்கள் ஆத்திரப்பட்டு, ஒரே அடியாக, குற்றச்சாட்டுகளை மறுப்பதும்தான்! இது ஒருவிதத்தில் இயற்கையும்கூட! வாழ்க்கையில், ஜெமீன்தாரராகவே இருப்பவரைவிட நாடகமேடையில் தோன்றும் ஜெமீன்தாரர் வேடக்காரர், அதிக முடுக்குக் காட்டுவது காண்கிறோமல்லவா, அதுபோல! நெடுங்காலமாகக் காங்கிரசில் இருந்து பணியாற்றியவர்களை நாடு அவர்களுடைய செயலாலே அறிந்துகொண்டிருக்கிறது, அதற்காக மதிப்பளிக்கிறது; கடும் உழைப்பு, இன்னல் ஏற்பு, இழப்பை மேற்கொள்வது எனும் எந்தப் பங்கினையும் செலுத்தாமல், ‘அறுவடை’யின் போது கூடை தூக்கிக்கொண்டு போவதுபோல ஆட்சியிலுள்ள காங்கிரசில் நுழைந்துகொண்டவர்கள், எதைக் காட்டி தங்கள் காங்கிரஸ் பக்தியைக் காட்டிக் கொள்ள முடியும்! சுடித்த சொற்களைக் கொண்டு ஏசுவதன் மூலம்; கடிப்பின் மூலம்!! இன்று இத்தகையோர்களே அதிகம்; இவர்களே வாதாடவேண்டி இருக்கிறது. வார்த்தைகளிலே வெப்பம் மிகுதியாகி ஒளி குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம், உள்ளத்திலே உண்மையான பற்று இல்லை என்பதுதான். இவர்கள் அடித்துப் பேசுகிறார்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே ஊழல் இல்லை, இலஞ்சம் இல்லை, ஒழுங்கீனம் இல்லை என்பதாக. இவ்வளவும் இருக்கிறது என்பதற்கு, இவர்கள் இப்போது காங்கிரசிலே இருக்கிறார்களே அந்த ஒரு சான்று போதாதா என்று பொதுமக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

இவர்களின் போக்குதான் இதுபோல இருக்கிறதே யன்றி, காங்கிரசிடம் நீண்டநாட்களாக நெருங்கிய தொடர்புகொண்டிருப்பவர்கள், காங்கிரசின் அக்ராணி மண்டபத்தில் இடம் பெற்றுள்ளவர்கள், குறிப்பிடத்தக்க உயரிடம் பெற்றுள்ளவர்கள், ஊழலை மறைத்திடக்கூடாது என்று கருதுகின்றனர்; குறையிருப்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றனர்; களைவதாக வாக்களிக்கின்றனர்; முயற்சியிலும் ஈடுபடுகின்றனர். இத்தகையவர்களே உண்மையான முறையிலும் உருப்படியான வகையிலும் காங்கிரசுக்குத் தொண்டாற்றுகிறார்கள் என்று கூறலாம்; காங்கிரசுக்குத் தொண்டாற்றுவதுடன் நாட்டுக்கு நற்றொண்டாற்றுகிறார்கள் என்று கூறவேண்டும்.

காட்டுக் குருவிகள் வயிறு நிரம்பியதும் உறங்கிடச் சென்றுவிடும் அல்லது வயலில் மணி குறைந்ததும் வேறுவயல் தேடிச்சென்றிடும்; வயலுக்கு உரியவர்கள், வயல் வெடித்துக் கிடக்கும்போதும், கதிர் குலுங்கிடும் நிலையில் உள்ளபோதும், வயலுக்கான செயலில் ஈடுபடுவர். இவர்களே களை கண்டால் களைய முற்படுபவர்.

இந்தப் பெருநோக்குடன், சின்னாட்களுக்கு முன்பு, சர்தார் படேலின் நினைவு நாள் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டு, குடிஅரசுத் தலைவர் டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் பேசி இருக்கிறார்.

> பொதுப் பணம் வீணாகிறது; கையாடல் செய்யப்படுகிறது என்றெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் யாரும் பேசுவதே கிடையாது. வசூலிக்கும் பணம் எந்தக் காரியத்துக்காக வசூலிக்கப்படுகிறதோ அந்தக் காரியத்துக்கு ஒழுங்காகச் செலவிடப்படும் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு இருந்தது.
>
> இன்று இலஞ்ச ஊழல்கள்பற்றி ஏகமாகப் பேசப்படுகிறது. அது உண்மையாகவும் இருக்கலாம் பொய்யாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அம்மாதிரி பேசப்படுவதே நமது பண்புக்கும் திறமைக்கும் ஒரு இழுக்காகும்.
>
> இந்தப் பெரிய நாட்டை நிர்வகிப்பவர்கள் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாதவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

காங்கிரஸ் கட்சியிடமோ, ஆட்சியிடமோ, அருவருப்பு கொள்ளவேண்டிய நிலையினர் அல்ல டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன். ஆய்ந்து பாராமல் பேசுபவரும் அல்ல, அளந்து பேசும் இயல்பினர். அவருடைய பேச்சினை எவரும் அலட்சியப்படுத்திவிடவும் முடியாது. அவர், ஆதாயம் தேடிகளைப்போல அல்லாமல், குறை உள்ளது என்பதை குறிப்பிட்டுக்காட்டுகிறார்.

அந்த நாட்களிலே இல்லாதகேடுகள் இன்று உள்ளனவே என்று வருந்துகிறார்.

ஏன் அந்தக்கேடுகள் முளைத்துள்ளன? எங்ஙனம் முளைத்தன? அவைகளைக் களைவது எப்படி? என்பன பற்றி அவர் கூறவில்லை; நாடு அவைபற்றி கருத்தினைச் செலுத்தும் என்ற நம்பிக்கை காரணமாக.

ஒரு முக்கியமான காரணம்—வலிவான காரணம்—இன்று கேடுபாடுகள் அதிகமாகி இருப்பதற்கு யாதெனில், முன்பு காங்கிரஸ் தலைவர்கள், தொண்டு மூலம் தூய்மைமூலம், மக்கள் இதயத்தில் இடம் பெற்றிருந்தனர். இன்று அதிகாரத்தில் இருப்பதால், அதன் மூலமாகவே, மக்களைமிரட்டித் தம் வசப்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணம் தடித்துப்போயிருக்கிறது. அதிலும் அந்த அதிகாரம் கேள்வி எதிர்ப்பு அற்ற முறையில் தம் கரத்தில் நீண்டநாட்களாக இருப்பது, மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றே ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக்கூட உதறிவிட வைத்துவிட்டது. தமது போக்கை உடனுக்குடன் திருத்தத்தக்க வலிவுடன் எதிர்க்கட்சி இல்லாதிருக்கும்நிலை, பொறுப்பிலுள்ளோருக்கு அச்சமற்ற மனப்போக்கை ஏற்படுத்திவிட்டது. எனவேதான் எப்படி நடந்தால் என்ன? எவர் உளர் கேட்க? என்ற மதமதப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த நோய்க்கு ஒரே மருந்து, வலிவான எதிர்க்கட்சி அமைவதும், ஆட்சிப் பொறுப்பை மற்றவரிடம் ஒப்படைப்பதும்தான். அவ்விதமானநிலை உருவாகும் என்று தெரிந்துவிட்டால் போதும், ஆட்சியில் உள்ளவர்கள், ஒழுங்கினை ஓம்புவர், நேர்மையை நாடுவர், நாணயம் நிலைக்கும் நல்லாட்சி மலரும். ✽

கைதி எண் 6342

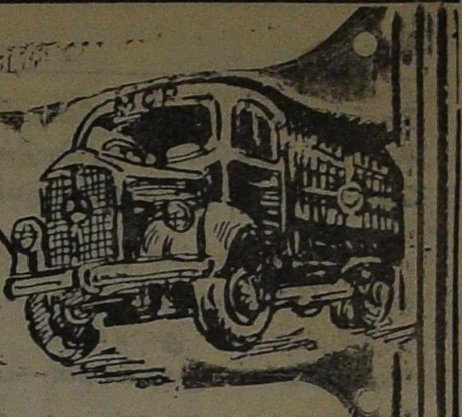

தம்பி!

8—3—64

வேலை செய்பவர்கள் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டு, மனதுக்கு மகிழ்ச்சி தேடிட, பல நிகழ்ச்சிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளும் நாள், ஞாயிற்றுக்கிழமை. இந்த ஞாயிறு, சிறையைப் பொருத்தவரையில் வெறிச் சென்ற நிலையை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. இன்று எங்களை அறையிலே போட்டு அடைத்தபோது, மாலை மணி ஐந்து.

இன்று அன்பழகன் கலகலப்பாக இல்லை — மகனுக்கு உடல்நிலை எப்படி இருக்கிறது, என்னவித மான சிகிச்சை செய்திருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிய தகவல் எதுவும் பெறமுடியாத இடத்திலும் நிலையிலும் இருப்பதால், கவலையாகத்தானே இருக்கும். வாரத்துக்கு ஒருமுறைதானே, வீட்டினர் வந்து பார்க்க சட்டம் இடம் தருகிறது! இடையில், கடிதம் போடுவதோ பெறுவதோ அனுமதிக்கப்படுவதில்லை — அப்படிக் கடிதம் போட்டாலோ பெற்றுக் கொண்டாலோ, உறவினரும் நண்பர்களும் வந்து பார்க்க இருக்கும் உரிமையை இழந்துவிட வேண்டுமாம். இது மிகக் கொடுமையானது, பொருளற்றது, தேவையற்றது என்று கருதுகிறேன். கடிதம் அனுப்பவும் பெறவும், உரிமை வழங்கப்படவேண்டும்—கடிதங்களைச் சிறை மேலதிகாரி படித்துப் பார்த்து, தரத்தக்கதா அல்லவா என்பதைக்கூட முடிவு கட்டவேண்டும் என்று விதி இணைத்துக் கொள்ளட்டும். குடும்பத்தினர் நலமாக இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைக் கடித மூலம் தெரிந்து சிறையில் இருப்பவர்களும், சிறையில் உள்ள வர்கள் உடல் நலம் கெடாமல் இருக்கிறார்கள் என்று வீட்டாரும் தெரிந்துகொள்வதன் மூலம், இருதரப்பின ருக்கும் ஒரு மனநிம்மதி ஏற்படும்—இதை ஏன் தடுக்க வேண்டும்? புரியவில்லை. மனநிம்மதியை மாய்த்திட வேவா, சிறை? ஆம்என்று கூறுவார்களானால், சிறைச் சாலையை அறச்சாலை ஆக்குகிறோம், சிறையில்அடைப் பது கொடுமைப்படுத்த அல்ல, திருத்த, என்றெல்லாம் பேசுவதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஒருபுறத்தில், சிறையிலே புது முறைகளைப் புகுத்துகிறோம் என்று பேசுவதும், மற்றோர் புறத்தில், கடிதப் போக்குவரத் துக்குக்கூடத் தடை போட்டு வருவதும், பொருத்த மாகத் தெரியவில்லை.

கடிதம்போடவும் பெறவும் உரிமை அளிக்கப்பட்டி ருக்குமானால், அன்பழகன் தன் மகனுடைய உடல்நிலை பற்றி அவ்வப்போது தெரிந்து, மனதுக்குச் சங்கட மில்லாமல் இருக்கமுடியும். அரசியல் விஷயங்களைப் பற்றி எழுதக்கூடாது என்று தடுக்கட்டும்—நியாயம்— ஆனால் குடும்பத்தாரின் நலன் பற்றி அறிந்துகொள் வதுமா, தடுக்கப்படவேண்டும்—நாகரிக நாட்களில்— அதிலும் அரசியல் கைதிகள் விஷயத்தில்.

இன்று அறையில் போட்டுப் பூட்டப்பட்டதும், இதுபற்றித்தான் பேசிக்கொண்டிருந்தோம்.

கொள்கை காரணமாக கொடுமைக்கு ஆளான வர்கள்பற்றிய புத்தகத்தில், இன்று இருவருடைய வாழ்க்கைபற்றிப் படித்தேன். போர்ச்சுகீசிய ஆதிக்க வெறியின் கீழ் சிக்கிக்கிடக்கும் அங்கோலாவில்,விடுதலை விரும்பிகள் எத்தகைய கொடுமையை அனுபவிக் கிறார்கள் என்பதை டாக்டர் நெடோவின் வரலாறு காட்டு கிறது. தென் ஆப்பிரிக்க வெள்ளையர் ஒருவர் அங்கு தலைவிரித்தாடும் 'நிறவெறி'யை எதிர்த்து, அறப்போர் நடாத்துவதுபற்றியும், அதன் காரணமாக அவருக்கு ஏற்படும் அவதிகள்பற்றியும் டன்கன் என்பவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கொடுமைகளைத் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற பொதுவிதியிலிருந்து, கொள்கைக்காகப் போரிடும் எவருக்கும், எந்த நாட்டிலும், எந்தக் காலத்தி லும், விலக்கு இல்லை என்ற பேருண்மையை இந்த ஏடு விளக்குகிறது.

அஜந்தா-எல்லோரா ஆகிய இடங்களுக்குப் போய் வந்தது குறித்தும், சரவணபெல்கோலா சென்று வந்ததுபற்றியும், ஜெய்பூர், கோத்பூர், உதயபூர், பரோடா, சூரத், ஆமதாபாத் ஆகிய நகர்களின் நிலை யைக் கண்டறிந்ததுபற்றியும், சிறிது நேரம், பொன்னு வேல்—வெங்கா ஆகியோரிடம் பேசிக்கொண்டிருந் தேன். எதிரே உள்ள 'சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனை'யே ஆறு திங்கள் பார்க்க முடியாதபடி அடைத்துவைக்கப்பட் டிருக்கும் நிலையில், ஜெய்பூர், ஜோதபூர் ஆகிய இடங் களைப்பற்றி நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தது, ஒரு

கேலிக்கூத்தல்லவா! சிறையிலே உள்ளவர்களின் சிந்தனை, வேகவேகமாக, நெடுந்தொலைவு, சிறகடித்துக் கொண்டு பறந்து செல்வது இயல்பு.

நாங்கள் உள்ள பகுதியில்தான், கிருத்தவர்களுக்கான தொழுகை இடம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் இசையுடன் தோத்திரப் பாடல்களை 'கைதிகள்'—கிருத்தவர்கள்—பாடுகிறார்கள்.

இன்று காலையில், சற்றுநேரம், நாங்கள் உள்ள பகுதி நுழைவு வாயிலில் நின்றுகொண்டு தோத்திரப் பாடல்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

இரண்டு நாட்களாக கைவலி சிறிதளவு இருக்கிறது — ஆனால் பனிக்காலம் நீங்கி வெப்ப நாட்கள் ஆரம்பமானதிலிருந்து வலி குறைவு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இடக்கரம், வலக்கரம்போலத் தூக்க இன்னமும் இயலவில்லை. வலி தெரியாதிருக்க 'நொவால்ஜின்' மாத்திரைகளையும் சாப்பிட்டபடிதான் இருந்து வருகிறேன். தேகப்பயிற்சி ஓரளவு செய்து கொண்டிருக்கிறேன். என்றாலும், இடக்கரத்தை பழையபடி தாராளமாகத் தூக்கத்தக்க நிலை ஏற்படவே இல்லை. எப்போதுமே இதுபோலவே இருந்துவிடுமோ என்ற ஐயுறவே அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது.

சிறையில் உட்புறப் பகுதியில் உள்ள நமது தோழர்கள் நலமாகவே இருக்கின்றனர் என்பதை இங்கு, சமையலுக்கான சாமான்கள் வாங்குவதற்காக வந்திருந்த தோழர் மணிவண்ணன் மூலம் அறிந்து கொண்டேன். இங்குபோலவே அங்கு பலரும், நூற்பு வேலையில்தான் உள்ளனராம். மணி பதினொன்று அடிக்கிறது; பொன்னுவேலும், வெங்காவும் தூங்கி முக்கால் மணி நேரமாகிறது, நானும் எச். ஜி. வெல்சின், புத்தகத்தைச் சிறிது நேரம் படித்துவிட்டு தூங்க முயற்சிக்க வேண்டியதுதான்.

10—3—64

நேற்று குறிப்பு எழுதவில்லை; மனதிலே ஏதோ ஒரு விதமான சலிப்பு உணர்ச்சி; இன்ன காரணத்தால் என்று என்னாலேயே கூறமுடியவில்லை; ஆனால் ஏதோ ஒருவிதமான சுமை மனதை அழுத்திக்கொண்டிருப்பது போன்ற ஒரு உணர்ச்சி. அதனால் வழக்கமாக எழுதும் குறிப்பைப்பற்றிக் கவனம் செலுத்தவில்லை. படிப்பதிலே மட்டும் கவனம் செலுத்தினேன். வெல்ஸ் எழுதிய அந்தப் புத்தகத்தில், ஒரு ஆராய்ச்சியாளன் காதல் திருமணம் செய்துகொண்டு, காதலியின் மனம் மகிழத்தக்க நிலையைக் காண, ஆராய்ச்சித் துறையைவிட்டு விலகி, பொருள் ஈட்டும் வாணிபத்துறைக்குள் நுழைந்து; நிரம்பப் பொருள் ஈட்டி, மனைவியை மந்தகாசமான வாழ்விலே ஈடுபடச் செய்து, மனைவி செல்வத்தின் பளபளப்பிலும் நாகரிகமினுக்கிலும் மூழ்கிவிட்டதால், காதலின்பம் பெறமுடியாமல் வேதனைப்பட்டு செல்வம் கொந்தளிக்கும் சூழ்நிலையையே வெறுத்து, பணம் ஈட்டும் பணியில் வெறுப்படைந்து, கண்காணா இடம் சென்று, சிந்தனைச் செல்வத்தைப் பெறவேண்டுமென்று தீர்மானித்து, அது குறித்து மனைவியிடம் பேச அவளும் வேண்டா வெறுப்புடன், அவனுடன் வரச் சம்மதம்தர, பனிக்காடு நிரம்பிய ஒரு தீவுக்குச் சென்று இருவர் மட்டும், செல்வம் நண்பர்கள், விருந்து கேளிக்கை, எதுவும் அற்ற ஒரு நிலையில் வாழ்க்கையைத் தொடங்கும் விவரம் தரப்பட்டிருந்த கட்டம், நான் படித்துக்கொண்டிருந்தது. அதனால்தானோ என்னவோ என் மனமும் பனிக்காடு சூழ்ந்த இடத்திற்குச் சென்றவன் அடையும் நிலையை அடைந்தது. கழகம்பற்றிய நினைவுகளும், இந்தி ஆதிக்கத்தை அகற்றும் அக்கறையற்று ஆட்சியாளர்கள் கழகத்தை எப்படி ஒழிப்பது என்பதிலேயே அதிகத் துடிப்புடன் இருப்பதுபற்றிய சங்கட உணர்ச்சியும், என் மனதைக் குடைந்திடும் நிலை.

நேற்று காலை, வழக்கறிஞர் நாராயணசாமி வந்திருந்தார் — கருணாநிதி நடராசன் சார்பாக, உயர்நீதி மன்றத்திலே தொடுக்கப்பட்டுள்ள வழக்கு குறித்துக் கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

மாலை, நாவலரும் கருணாநிதியும் வந்திருந்தனர். இளங்கோவன், நான் கொண்டுவரச் சொல்லியிருந்த புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருந்தான்.

மேலவைகளுக்கு எவரெவரைக் கழகம் ஆதரிப்பது என்பதுபற்றி கருணாநிதியும், நாவலரும், கூறினர்.

சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் வலியுறுத்தியதாக, ஒரு கருத்தையும் கூறினார்கள்.

பதில் ஏதும் கூறக்கூடிய நிலையிலும் இடத்திலும் நான் இல்லையே! எனவே நான் என்ன சொல்ல இருக்கிறது. நிலைமைக்குத்தக்கபடி முடிவு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறி அனுப்பினேன்.

கழகத்தின் சார்பில் எடுக்கப்படும் எந்த முடிவும், நான் என்னிச்சையாகவோ, எனக்கு ஏற்படக்கூடிய விருப்பு வெறுப்பினை மட்டும் கணக்கிட்டோ, மேற்கொள்வதில்லை; என்றாலும், எனக்கென்று ஏதேனும் ஒரு 'விருப்பம்' எழுகிறது என்றால், அதனை நிறைவேற்றிவைக்கும் விருப்பம் கழகத்தினர் சிலருக்கு இருப்பதில்லை என்பதை, பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் உணர்ந்துவருகிறேன். வருந்தி என்ன பயன்! காரணம் என்ன என்று ஆராய்வதிலேதான் என்ன பலன்! நிலைமை அவ்விதம்—அவ்வளவுதான்.

ராணிக்கு இரண்டுமூன்று நாட்களாகக் 'காய்ச்சல்' என்று இளங்கோவன் கூறினான். காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் மாணவர்கள் வேலைநிறுத்தக் கிளர்ச்சி செய்வதாகவும், கௌதமன் அதிலே ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் சொல்லிவிட்டுச் சென்றான்.

பிற்பகல், காஞ்சிபுரத்தில் மறியலில் ஈடுபட்டு சிறை புகுந்துள்ள தோழர்கள், நாங்கள் இருக்கும் பகுதி

அருகில் வந்திருந்து, பெரிய "பெரிய" வைக்கோற்போர்களைத் தலைமீது சுமந்துகொண்டு, உட்புறம் சென்றிடக் கண்டேன்-மெத்தச் சங்கடப்பட்டேன். அவர்கள் சிரித்த முகத்தோடுதான் இருந்தார்கள்—ஆனால், அரசியல் கைதிகள் என்னென்னவிதமாக வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள் என்பதைக் காணும்போது, வேதனையை அடக்கிக்கொண்டிருக்க முடியத்தான் இல்லை. என் மனம் என்னமோபோல் ஆகிவிட்டதற்கு இதுவும் காரணம். ஆகவேதான், குறிப்பு எழுதாமலேயே இருந்துவிட்டேன்.

இன்று, இரண்டு நாட்களுக்குமாகச் சேர்த்து குறிப்பு எழுதுகிறேன். மனச்சங்கடம் அடியோடு போய்விடவில்லை—போக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே இன்று, சமையல்வேலையில், அதிகக்கவனம் செலுத்தினேன்—நூற்பு வேலையிலும், சற்று அதிக நேரம் ஈடுபட்டேன்.

நாங்கள் அடைபட்டிருக்கும் பகுதிக்குப் பக்கத்திலேதான், தூக்குத் தண்டனை பெற்ற கைதிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு கைதிக்கு, நாளைக்காலை — பொழுதுவிடியுமுன் — தூக்கு! இன்று மாலை, அதுபற்றிய கவலை என் மனதைக் குடையத் தொடங்கிற்று.

ஏழ்மைக் கோலம்! எண்பது வயதிருக்கும்! கூனிக் குறுகிப்போன நிலையில் உள்ள அவன் தாய் இன்று மாலை, மகனைக் கடைசிமுறையாகக் காணவந்ததை நான் பார்த்திட்டபோது, மனம் மிக நொந்தநிலை பெற்றேன்.

சில கெஜதூரத்திலேதான் இருக்கிறான்—விடியற் காலை தூக்கிலே மாள இருப்பவன்.

மாலையில், சிறை பெரிய அதிகாரிகள் வந்து பார்த்துவிட்டுச் சென்றனர்.

கோயமுத்தூர் போகிறான், பெங்களூர் போகிறான் என்று ஒருவனுடைய 'பயணம்' பற்றி எவ்வளவு சாதாரணமாகப் பேசுவார்களோ, அதுபோல, இங்கு உள்ள சிறைக்காவலர்களும், கைதிகளுங்கூட, நாளைக் காலையிலே குப்பனுக்குத் தூக்கு!—என்று, மிகச் சாதாரணமாகப் பேசுகிறார்கள். கேட்கும்போதே, மனம் வேதனை அடைகிறது; ஆனால் அவன் செய்த குற்றத்தைக் கூறக் கேட்கும்போதோ, இப்படிப்பட்டவனுக்கு இதுதான் தக்க தண்டனை என்றும் தோன்றத்தான் செய்கிறது.

பெயரோ, வெறுங்குப்பன் அல்ல — தலைவெட்டி குப்பனாம்.

ஒரு பெண்ணின் தலையை வெட்டி, கையில் தூக்கிக்கொண்டு, ஊரெல்லாம் சுற்றிவந்து, போலீஸ் அதிகாரியின் முன்பு கொண்டுபோய் அந்தத் தலையை வைத்தானாமே. அதைக் கேள்விப்படும்போது, தூக்குத் தண்டனை கூடாது என்று கூற யாருக்குத்தான் மனம் இடம்தரும்?

நேற்றுவரை, சாதாரணமாக இருந்தவனுக்கு; இன்று மாலை, மனக்குழப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆறு மணி சுமாருக்கு, ஒரு பயங்கரமான கூச்சலிட்டான்—திகில், திகைப்பு, மரணத்தின் பிடியில் சிக்கிவிட்டோம் என்ற வேதனை உணர்ச்சி, இவ்வளவும் கலந்த ஒரு கூச்சல். நான் குப்பன்! வெறும்குப்பன்! தலைவெட்டி குப்பன் அல்ல! எனக்கு விடுதலை! விடுதலை கிடைக்கப்போகிறது!—என்றெல்லாம் கூவிக்கொண்டிருப்பதாக, சிறைக் காவலர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில கெஜதூரத்திலே இருக்கும் ஒருவன்; நாளைக் காலையிலே தூக்கிலே மாளப்போகிறான் என்று தெரியும் நிலையில், இன்று எனக்குத் தூக்கம் எங்கே வரப்போகிறது. பொன்னுவேலுவும் வெங்காவும், இதோ தூங்கிக்கொண்டிருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். பக்கத்து அறைகளிலேயும் சந்தடி இல்லை.

இங்காவது சில கெஜதூரத்துக்கு அப்பால், தூக்கில் தொங்கப்போகிறவன் இருக்கிறான். 'ஆரிய மாயை' வழக்கிலே தண்டனை பெற்று, நான் திருச்சி சிறையிலே கிடந்தபோது, எனக்குப் பக்கத்து அறையிலேயே, தூக்குத் தண்டனைக்காரன்தான்!

இவ்வளவுதானா! இதோ, காலையிலே தூக்கிலே தொங்கப்போகும் குப்பன், இப்போது எந்தப் பகுதியில் இருக்கிறானோ, அந்தப் பகுதிக்குத்தான், நாங்களெல்லாம் இரண்டொரு நாட்களில், மாற்றப்பட இருக்கிறோம்.

13—3—64

மூன்றாம் நம்பர் அறையிலிருக்கிறேன்—வேறோர் பகுதியில்—முன்பு குறிப்பிட்டிருந்தபடி, தூக்குக்குச் சென்றவன் இருந்த பகுதியில். மணி பத்து அடித்துவிட்டது; இரண்டு நாட்களாகக் குறிப்பு எழுதாதிருந்தேன்—இன்று மொத்தமாக்கி எழுதுகிறேன்.

இந்த இடத்திற்கு 11ந் தேதி பிற்பகலே வந்துவிட்டோம் — மாடி — முதல் அறையில் அன்பழகன், இரண்டாவதில் சுந்தரம்—நான் மூன்றாவது அறை—நாலாவதில் பார்த்தசாரதி — பிறகு மதி — அடுத்தது பொன்னுவேல்—பிறகு வெங்கா — அடுத்ததில் அரக்கோணம் ராமசாமி.

தூக்குக்குச் சென்றவன்போக, அதே தண்டனை பெற்று, காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஆறு பேர், இங்கு இருந்து, வேறு பகுதிக்கு-பக்கத்திலேதான்-அனுப்பப்பட்டு விட்டனர்.

இப்போது இருக்கும் பகுதிக்கும் ரயில்வே தண்டவாளப் பகுதிக்கும் இடையே அதிக தூரம் இல்லை; ஆகவே ரயில்வேக்களின் சத்தம் காதிலே விழுந்தபடி

இருக்கிறது; கக்கும் புகை, இந்தப் பகுதியில் அடிக்கடி கப்பிக்கொள்கிறது.

இந்தப் பகுதியிலிருந்து பார்க்கும்போது, எதிர்ப் புறத்தில், சென்ட்ரல் நிலையத்திலிருந்து, மவுண்ட்ரோட் போகும், வண்டிகளின் மேல்பாகம் நன்ருகத்தெரிகிறது —ஆக, நகரத்தின் மத்தியிலே இருக்கிருேம் என்ற உணர்வு ஒருவிதமான மகிழ்ச்சியையும், நகரத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கிருேம் என்ற உணர்வு மனச்சங்கடத்தையும் மாறி மாறித் தருகிற இடம்.

பெரிய மரமாக ஓங்கிவளரப் போகிறேன் என்று அறிவிக்கும் தன்மையில், 'பருவ கருவத்துடன்' ஒரு மாமரம், அறைக்கு எதிர்ப்புறம் இருக்கிறது. அதிலே பூஇல்லை, காய்இல்லை, ஆனல் சிட்டுக்குருவிகள் நூறுக்குமேல் என்று கருதுகிறேன், அதிலே இடம் பிடித்துக்கொண்டுள்ளன. என்னுடைய-நண்பர்களைப் போலவே, அந்த சிட்டுக்குருவிகளும் நிம்மதியாகத் தூங்கிக்கொண்டுள்ளன — துளிஅரவம்கூட இல்லை. ஆனல் விடியற்காலை, என்னை எழுப்புவதே, அந்தக் குருவிகளின் 'கோஷ்டி கானம்'தான்! அடே அப்பா! இத்தனை சின்ன உருவத்திலிருந்து எப்படித்தான் அத்தனை பெரிய சத்தம் பிறக்கிறதோ, தெரியவில்லை. சத்தம் என்று சொல்லிவிட்டதற்காக வருந்துகிறேன்— இசை—இன்னிசை; கவலை, பயம், தேவை, தவிப்பு எனும் எந்த உணர்ச்சிகளும் அற்ற ஓர் நிம்மதியான நிலையிலிருந்து எழும் இசை!

"எப்படி எல்லாமோ இருந்தேன்—இப்போது இப்படி ஆகிவிட்டேன்'' என்று ஏக்கத்துடன் கூறுவதுபோன்ற நிலையில், மாவுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு அரசமரம் இருக்கிறது; பல கிளைகள் வெட்டப்பட்டு விட்டுள்ளன, இலைகள் பசுமையற்று, கீழேயும் விழாமல் கிளைகளுடன் கொஞ்சிக்கொண்டு மில்லாமல், ஏழ்மைக் கோலத்தில் உள்ளன.

வேருேர் புறத்தில், இரு மாமரங்கள்—மரங்களாக வேண்டியவை-ஒரு வேம்பு. நுழைவு வாயிலருகே ஒரு பாதாமி மரம். இது, நான் இப்போது இருக்கும் இடத்தின் தோற்றம்.

இங்கு இருந்தவன் தூக்குக்குப் போன பிறகு, இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, எங்களை இங்கு கொண்டு வருவார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்—அவனைக் காலை ஐந்து மணிக்கு 'அனுப்பி விட்டு', பத்து மணிக்கு, எங்களுக்குச் 'சேதி' அனுப்பினர்கள். இன்று பிற்பகல், புதிய இடம்; சாமான்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று!

அங்கு நாங்கள் போவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ராஜகோபால் உண்ணுவிரதம் இருக்கப்போவதாக, எனக்குத் தந்தி கொடுத்தது, வந்தது. எத்தனை 'இன்பமான செய்தி' அனுப்பிவைக்கிருர்கள் பாருங்களேன், நண்பர்கள்! நான் இருப்பது சிறையில், என் மனதில் குடைவது ஓராயிரம் கவலைகள் நான் இழந்திருப்பது என் சிற்றன்னையை, காண் நடத் தப்படுவது ஒரு கைதி என்ற முறையில், எனக்கு வெளியிலிருந்து அனுப்பப்படும் 'விருந்து' இதுபோல இதை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லி அவர்கள் மனதைச் சங்கடப்படுத்துவானேன் என்று நினைத்து, 'தந்தி' பற்றி ஏதும் சொல்லவில்லை. ஆனல், சில மாதங்கள் 'உள்ளே' இருக்கும் நிலையில், வெளியே என்னென்ன ஏற்பட்டுவிடுகின்றன என்பதை எண்ணி மெத்த வருத்தப்பட்டேன். மறுநாள் பத்திரிகையில், உண்ணுவிரதம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாகவும், ஏன் இருக்க நேரிட்டது என்பதற்கான விளக்கமும் கண்டேன். கழக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுபவர்கள், அவர்களுக்குச் சரி என்றுபட்ட செயலில் ஈடுபடும்போது, அந்தச் செயல், நம்மிலே சிலருக்குக் கசப்பும் கோபமும். ஏமாற்றமும் எரிச்சலும் ஏற்படுத்தக்கூடும்; ஆனல் முடிவெடுத்துச் செயல்படும் பொறுப்பை மேற்கொண்டவர்கள், வேண்டுமென்றே, தவருன முறையைக் கைக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள், அப்படி அவர்கள் மேற்கொண்ட முறை குறையுடையது என்று தோன்றினுலும், அதன் விளைவாக நமக்கு வேதனையே ஏற்பட்டாலும், அதற்குப் பரிகாரம், பொறுத்துக்கொள்வதிலேயும், நோக்கத்திலே தவறு காணுமலிருப்பதிலேயும், நம்முடைய கடமையை மறவாதிருப்பதிலேயும், கிடைக்க முடியுமே தவிர, கோபம், கொந்தளிப்பு, எதிர்ப்பு வருத்திக்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றினுலே அல்ல, என்பதை, நமது கழகத் தோழர்கள் இன்னமும் முழு அளவிலும் நம்பிக்கையுடனும் உணரவில்லை. அதாவது இன்னமும் 'பக்குவம்' ஏற்படவில்லை. இது எனக்கு மிகுந்த வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது

அண்ணுவின்
கருத்தோவியங்கள்

பாவையின் பயணம்	ரூ. 1-50
அரசாண்ட ஆண்டி	ரூ. 1-50
மதுரைக்கு டிக்கெட் இல்லை	ரூ. 2-00

கிடைக்குமிடம்:
பரிமளம் பதிப்பகம்
சின்ன காஞ்சிபுரம்.

இவ்விதமாக, நான் வருத்தப்படக்கூடியநிகழ்ச்சிகள் கழகத்தில் ஏற்பட்டுவிடும்போது நான் வேதனை மட்டுமல்ல வெட்கப்படக்கூடச் செய்கிறேன், என்ன செய்வது; இன்னமும் சிறிது காலம் தேவைப்படுகிறது போலும்' பக்குவம் ஏற்பட.

இங்கு நான் பார்க்கிறேன்—உணருகிறேன்—புதிய பாடம் கூடப் பெறுகிறேன்—ரொட்டி சுடுவதற்கு, மாவு பிசைகிறோம், மாவு பிசைந்து ஓரளவு 'இளகிய'நிலை அடைந்த பிறகுதான், அதை உருட்டி தட்டை வடிவமாக்குகிறோம் — ஆனால், 'இளகிய' நிலையில், மாவு இருப்பதால், அதை உருட்டித் தட்டை ஆக்கும்போது, ஒட்டிக்கொண்டுவிடுகிறது; ஒட்டிக்கொள்ளாதிருக்க, உருட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தும் பாண்டத்தின்மீது, உலர்ந்த நிலையிலுள்ள மாவுதூவி; அதன்மீது, பிசைந்த மாவை வைத்து உருட்டி, தட்டையாக்கி எடுத்து; பிறகு, 'ரொட்டி' சுடுகிறோம். இந்த 'மாவு' ரொட்டி ஆகாது! ஆனால் இந்த மாவு தூவாவிட்டால், பிசைந்து கைக்கு வராது, பாண்டத்திலேயே ஒட்டிக்கொள்கிறது. சாதாரண 'ரொட்டி' சுட்டெடுக்க, இத்தனை பக்குவம் தேவைப்படுகிறது. மிருகத்தனமான எதிர்ப்புக்கு இடையிலே, மிகப் பெரிய, மக்கள் இயக்கத்தை நடத்திச் செல்லும் மகத்தான காரியத்தில் வெற்றி காண, எத்தனை எத்தனை பக்குவம் தேவைப்படும்! அடுப்படியில் அமர்ந்திருக்கும்போது, நான் இதனை எண்ணாமலில்லை.

கிடைத்ததைப் பயன்படுத்துவது, இருப்பதற்கு ஏற்றபடி ஆக்கிக்கொள்வது, சேதமானதுபோக மீத முள்ளதைப் பயன்படுத்திக்கொள்வது, என்பவைகளெல்லாம், இங்கே நான் பெற்றுள்ள பாடங்கள். வாழைப் பழத்தில், முன்பாகமோ, அடிபாகமோ, தளதளவென்று ஆகிவிட்டால், பழமே வேண்டாமென்று போட்டுவிடுகிறோம்—வெளியே! இங்கே? தளதளவென்று ஆகிவிட்ட பகுதியை நீக்கிவிட்டு, மற்றதைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறோம் — இங்கு என்ன பழக் கடையா இருக்கிறது, இதுவேண்டாம், வேறுகொடு என்று கேட்க. அதிலும் நான் கெட்டுப்போன பாகத்தைக்கூட, வீணாக்கிவிடாமல், பறவைகள் கொத்தித் தின்னட்டும் என்று, அதற்கேற்ற இடமாகப் பார்த்துத் தான் போட்டுவைக்கிறேன். வடித்த சாதம் குழைந்து போய்விட்டால், அன்று தயிரன்னமாக்கப்படுகிறது; விறைத்துப்போய்விட்டால், புளிச்சாதம் ஆக்கப்பட்டு விடுகிறது. இன்று காலையில், சமையலிடத்தில், வாடி வதங்கிப்போய், சத்தற்றநிலையில், 'வெண்டை' ஒரு குவியல் தனியாக இருந்தது—வீசி எறியவேண்டியது தான் என்றார் பார்த்தசாரதி. வேண்டாம் வற்றல்போடுவோம் என்று சொல்லி, சிறு சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி, மோரில் ஊறவைத்து, உலரவைத்திருக்கிறேன் —நாளையோ மறுநாளோ, வெண்டைக்காய் வற்றல், விருந்தாகப்போகிறது. இது, சாப்பாட்டுக்காக, நிலைமைக்குத் தக்கபடி நாம் மேற்கொள்ளவேண்டிவருகிற முறை, நமது கழகம், நாட்டுக்குப் புதிய பொலிவுநிலை சமைத்திட அமைந்திருக்கிறது; எத்தனை எத்தனை விதமான 'பக்குவம்' நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும், கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மேலவைத் தேர்தல் சம்பந்தமாக ஏற்பட்டுவிட்ட சில விரும்பத்தகாத நிலைமைகளைக் கண்டபோது நான் இவ்விதமெல்லாம் எண்ணிக்கொண்டேன். தூக்கிவாரிப்போடுவதுபோல, மேலவை உறுப்பினர் பதவியை, நண்பர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டாராம், என்று இன்று மாலை மதியழகன், தன் தம்பியைப் பார்த்துவிட்டுவந்து தெரிவித்தார். திகைத்துப்போனேன்; ஆனால், அடுத்த கணமே, மதியழகன், நமது நண்பர்களின் சீரிய முயற்சியினால், அந்த நிலைமை மாற்றப்பட்டுவிட்டதாகக்கூறி என் மனதைக் குளிரச்செய்தார்.

நாங்கள் இங்குவந்து சேர்ந்த மறுநாள் சிறை மேலதிகாரி, வந்திருந்தார்—மெத்தக்கவலையுடன், சட்டசபையில் சிறைநிலைமை குறித்து, நமது கழகத் தோழர்கள் கேட்டிருந்த கேள்விகள்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அதன் விளைவாக, எங்களை, இனி நீங்கள் வேலை ஏதும் செய்யவேண்டாம் என்று சொல்லிட்டாரா என்றால், இல்லை; காலையில் 7-30-லிருந்து மாலை 4-30 வரையில், சிறை உடையில் இருக்கவேண்டும், நூற்புவேலையைச் செய்திடவேண்டும், என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டுச்சென்றார். அது அவருடைய கடமை. நான் அதற்காக வருத்தப்படவில்லை. இங்கு நாங்கள் வேலை செய்யாமலில்லை — செய்கிற வேலை வேண்டுமானால், பயனற்றதாக இருக்கலாம்—நூற்புவேலை—ஆனால் முறையாக வேலைசெய்து வருகிறோம்.

நேற்றும் இன்றும், கிருத்தவ மார்க்கத்தின் துவக்க கட்டத்தைப் பின்னணியாகக்கொண்ட ஒரு புத்தகம் படித்துக்கொண்டிருக்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. ஒரு புறத்தில் செல்வச் செருக்கும் மூட நம்பிக்கையும், மற்றோர்புறம் அருளாளரின் அறநெறி. இந்த இருவேறு நிலைமைகள், ஒன்றை ஒன்று எந்த வகையிலேபற்றின என்பதை இந்த நூலில் வெகு அழகாக விளக்கி இருக்கிறார் ஆசிரியர். தூங்குமுன்பு, அனேகமாக, முடித்துவிடுவேன். இடையில் சிறிதுநேரம் நாலடியார் படித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

14—3—64

இன்று காலைப் பத்திரிகைகளில், எம். ஜி. ஆர், மேலவை உறுப்பினர் பதவியைத் துறந்துவிட்டார்—அந்த நிலையை மாற்ற நாவலரும் மற்றவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி வெற்றிபெறவில்லை என்று செய்தி கண்டு, திடுக்கிட்டுப்போனேன். கழகத்திடம் ஆழ்ந்தபற்றும் என்னிடம் பாசமும்மிக்கவர், நான் சிறையில் இருக்கும் சமயத்தில், வெளியே எழும்பிய சில நிலைமை காரணமாக, இவ்விதமான முடிவுக்கு வந்

தார் என்றால், எனக்கு, மிகுந்த வேதனை ஏற்படாம லிருக்க முடியுமா? ஆனால், என்ன செய்யமுடியும். நிலைமைகளை அறிந்துகொள்ளவோ, அவரிடம் பேசி நிலைமையைச் சீராக்கவோ முடியாத இடத்திலல்லவா இருக்கிறேன். பகலெல்லாம், இங்குள்ள நண்பர்கள், இதுகுறித்தே மிகச் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டனர். எனக்கு, என்னுடைய மனச்சங்கடத்தை அடக்கிக் கொள்ளும் வேலையுடன், மற்ற நண்பர்களின் சங்கடத்தைத் துடைக்கும் பொறுப்பும் சேர்ந்து, நெஞ்சுக்குப் பெரும் சுமையாகிவிட்டது. கழகத்துக்கும் எம். ஜி. ஆருக்கும் அமைந்துவிட்ட பாசம், சொல்லிக்கொடுத்து ஏற்பட்டதல்ல, தூண்டிவிட்டுக் கிளம்பியதும் அல்ல, தானாக மலர்ந்தது, கனி என் கரத்திலே வந்து விழுந்தது என்று பெருமிதத்துடன், 'நாடோடி மன்னன்' வெற்றி விழாக் கூட்டத்திலே நான் பேசியது என் நினைவிற்கு வந்தது. அவர் கழகத்தைத் துறந்துவிடுவதோ, கழகம் அவரை இழந்துவிடுவதோ, நினைத்துக்கூடப் பார்க்கக் கூடாது; எனவே அவர், மேலவை உறுப்பினர் பதவியைவிட்டு விலகினாலும், கழகத்தைவிட்டு விலகமாட்டார் என் நெஞ்சிலிருந்து விலகமாட்டார் என்று எனக்கு உறுதி உண்டு. அந்த உறுதியைத் துணையாகக்கொண்டு, மனச்சங்கடத்தை மாற்றிக் கொள்ள—குறைத்துக்கொள்ள முனைவதிலேயே இன்று பெரும் பகுதி சென்றுவிட்டது, படித்து முடித்திட திட்டமிட்டிருந்தபடி, கிருத்தவ மார்க்கத் துவக்க நிலைபற்றிய புத்தகத்தையும் படிக்க மனம் இடம் தரவில்லை.

—ஒருபுறம், ராஜகோபாலின் 'உண்ணாவிரதம்'—மற்றோர்புறம், எம். ஜி. ஆரின் விலகல்-எதற்கும் காரணமாக என் சொல்லோ, செயலோ இல்லை-ஆனால் அவைகளால் ஏற்பட்டுவிடும் வேதனையின் முழு அளவும் எனக்கு. இப்படி ஒரு நிலைமை எனக்கு! நானாகத் தேடிக்கொண்டது — எனக்காக அல்ல, நாட்டுக்கு நல்லது விளையும் என்ற நம்பிக்கையுடன் நாம் நடத்திச் செல்லும் கழகத்துக்காக. என் இயல்பு, தனித்தன்மை வாய்ந்தது; நான் கழகத்தை நடத்திச் செல்லும் முறை அந்த இயல்பை ஒட்டியே பெரிதும் அமைந்துவிட்டிருக்கிறது. கழகத்தை, நான் வெறும் அரசியல் கட்சியாகக் கருதுபவனல்ல—எவர் ஒப்புக்கொண்டாலும் மறுத்தாலும், நான் மிக ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருப்பது கழகம் ஒரு குடும்பம் என்ற கருத்தினை. அரசியலை விளக்கும் சிலபல ஏடுகளை, அதிலும் கட்சி மாச்சரியங்கள், கட்சி உட்பூசல்கள், தலைமைக்காக மேற்கொள்ளப்படும் முறைகள் ஆகியவற்றை விளக்கும் ஏடுகளைப் படித்த சிலர், 'குடும்ப பாசம்' என்ற இந்தக் கருத்தையே, தவறு என்கிறார்கள் — தீது என்று என்னிடமேகூட வாதாடினார்கள்; அவர்களுக்கும் எனக்கும் இருந்த உறவுதான் முறிந்ததே தவிர — அவர்களாக முறித்துக்கொண்டார்களே தவிர-குடும்ப பாசம் என்ற கருத்துக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்டுவிட்ட பிடிப்பு என்னை விட்டுப்போய்விடவில்லை — போகாது. இந்தப் பாச உணர்ச்சிதான், நமக்கு வலிவும் பொலிவும் தருவது! இது குறைந்தால், வலிவும் பொலிவும் மறையும்.

வலிவும் பொலிவும் தருகிற இந்த உணர்ச்சி காரணமாகத்தான், கழகத்திலிருந்து எவரேனும் விலகுகிறார் என்றால், மெத்தச் சங்கடமாகிவிடுகிறது. அதிலும் எம். ஜி. ஆர். போன்ற, நட்புக்குப் பொருத்தமிக்கவர், மனச்சங்கடம் கொண்டு விலக முனையும்போது சங்கடம் வேதனையாகிவிடுகிறிது.

இதே கிழமை இதழில் பார்க்கிறேன், பஞ்சாப் முதலமைச்சரை விலகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக, நேரு பண்டிதர் மாளிகை முன்பு ஒருவர் உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ளப் போகிறார் என்ற ஒரு செய்தியும்.

கடலூர் நகராட்சிமன்றத் தலைவராக, காங்கிரஸ் கட்சி ஒருவரை குறிப்பிட்டுவிட்டதால், மனம் குமுறி அவ்வூர் இளைஞர் காங்கிரசார் கண்டன ஆரவாரமும், ஊர்வலமும் நடத்துவதுபற்றிய செய்தியும்,

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் துணைத்தலைவர் திரு. அருணாசலம், பொறுப்பிலிருந்து வேதனையுடன் விலகும் செய்தியும், வெளிவந்துள்ளன.

இவைகள் யாவும், அரசியல் கட்சிகளிலே ஏற்பட்டுவிடும் நடவடிக்கைகள்—இவை கட்சியிலுள்ளோருக்கு வேதனை தருவதில்லை.

நாம் அப்படி அல்ல. நம்முடைய இயல்பும், முறையும், முற்றிலும் வேறு—சட்டை கிழிந்து போவதற்கும் சதை பிய்ந்து விடுவதற்கும் உள்ள பேதம் தெரியுமல்லவா-மற்ற கட்சிகளிலே ஏற்பட்டுவிடும், விலகல் போன்றவைகள், சட்டை கிழிந்துவிடுவது போன்றது, நம்முடைய கழகத்திலே ஏற்பட்டுவிடும் நிகழ்ச்சிகள், சதை பிய்ந்துவிடுவது போன்றது — வேதனையில், விளைவில்—

இவ்விதமாக, பலப்பல எண்ணங்கள் குமுறிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், வழக்கம்போல் அடுப்படியில் இருந்தேன்—எத்தனையோ முறை பார்த்ததைத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அடுப்பு எரிந்துகொண்டிருக்கிறது—மேலே வைக்கப்பட்டுள்ள பாத்திரத்தில், நறுக்கி எடுத்த காய்கள் வெந்துகொண்டிருக்கின்றன. காய்களை நறுக்கி எடுத்து, அடுப்புக்குள் போட்டா, வேகவைக்கிறோம்-கருகிப் போகுமே! காய்வேக, நெருப்பின் வெப்பமும் தேவை, அதேபோது அந்த வெப்பம் வேகவைக்கும் அளவிலும் முறையிலும் அமைந்திருக்க வேண்டும்; அதற்காகவே ஒரு பாத்திரம்! வெப்பத்தால், பாத்திரம் தாக்குண்டு, காய்வேகுமளவுக்கு வெப்பத்தை அதன் பக்கம் திருப்பிவிட்டு, மற்றதைத்தான் பெற்றுக் கொள்கிறது. பாத்திரம், கரிபிடித்து விடுகிறது-காய் வெந்து சுவைப்பண்டமாகிறது. கழகத்துக்கு நான், அப்படிப்பட்ட ஒரு பாத்திரமாக இருக்கிறேன்-மகிழ்

கிறேன். வேதனையை முழுவதும் நான் தாங்கிக் கொள்ளவேண்டி ஏற்பட்டுவிடுவது, அடுப்பின்மீது ஏற்றப்பட்டுள்ள, பாத்திரத்தின் நிலைக்கு என்னைக் கொண்டு சேர்க்கிறது. ஆனால், சமையலுக்கு, ஒரு பாத்திரம் போதாது! பல வேண்டும்! என் நண்பர்களை நான், இதுபோன்ற பாத்திரமாகும்படிக் கேட்டுக்கொள் வது தவிர, வேறு விளக்கம் ஏதும் கூறத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். கழகத்திலே ஏற்பட்டுவிடும், விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகளால் ஏற்பட்டுவிடும், வெப் பத்தை, பாத்திரம்போல, நாம் இடையே இருந்து தாங்கிக்கொண்டால்தான் சமையல் காரியம் ஒழுங்காக முடியும். இவ்விதமாக நானாக எண்ணிக்கொண்டு, என் மனக்குழப்பத்தை மாற்றிக்கொள்ள முனைந்தேன். வெற்றி பெற்றேன் என்று சொல்வதற்கில்லை.

இன்று மாலை, அன்பழகனுடைய துணைவியார் அவரைச் சந்தித்து, நாய் கடித்ததால், மகனுக்கு எந்தவித மான தொந்தரவும் ஏற்படவில்லை என்று ஆறுதல் கூறினார்கள். மகனே, தைரியம் சொன்னானும் — எனக்கு ஒன்றும் இல்லை அப்பா! பயம் வேண்டாம் என்று.

இதை அன்பழகன் என்னிடம் சொன்னார்—மனம் நிம்மதி அடைந்தது.

இன்றிரவு மீண்டும், குறையாக விட்டிருந்த புத்தகத்தைப் படித்துவிட்டுப் படுத்தேன்.

15—3—64

நான் படித்த புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த சம்பவங்கள்பற்றி மேற்கொண்டு தகவல்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் இன்று 'பைபிள்' படித்துக்கொண்டிருந்தேன்—தமிழில் ஆக்கப்பட்டது.

ரோமானியர்களிடம் சிக்கிச் சீரழிந்த நாடுகளிலே பஞ்சமும் பசியும், பிணியும் பகையும், மூடமதியும் கேடுகளும் நெளிந்துகொண்டிருந்த நிலைமையையும், அறநெறி காட்டிட எவருமின்றி, அந்த மக்கள் மாக்களாகிக் கிடந்ததையும், அந்த இருளையும் இழிவையும் துடைக்க ஏசுநாதர் மேற்கொண்ட அருள்வழி பற்றிய விவரமும் படித்து, மனநிம்மதி பெற்றேன்.

> இதோ விதை விதைக்கிறவன் விதைக்கப் புறப்பட்டான்.
>
> அவன் விதைக்கிறபோது சில விதைகள் வழியோரத்தில் விழ, ஆகாயப் பறவைகள் வந்து அவைகளைப் பட்சித்துப் போட்டன.
>
> சில விதைகள் அதிக மண்ணில்லாத கற் பாறை நிலத்தில் விழுந்து மண் ஆழமில்லாததி னாலே, உடனே முளைத்தன.
>
> ஆயினும் சூரியன் எழும்பவே அவைகள் எரிந்து, வேரில்லாமையால், உலர்ந்துபோயின.
>
> சில விதைகள் முள்ளுள்ள இடங்களில் விழவே முள்ளுகள் எழும்பி, அவைகளை நெருக்கிப் போட்டன.
>
> வேறு சில விதைகள் நல்ல நிலத்தில் விழுந்து, ஒன்றுக்குச் சிலது நூறாகவும், சிலது அறுபதாகவும், சிலது முப்பதாகவும் பலனைத் தந்தது.

நீண்டநேரம், இந்தப் பகுதியைப் பற்றிச் சிந்தித்து, சிந்திக்கச் சிந்திக்க கருத்துச் சுவை கிடைக்கப்பெற்று மகிழ்ந்தேன்.

நண்பர் அன்பழகனுடன், இதுபற்றி நீண்டநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன்.

பொதுவாக, மார்க்கங்கள், தூய்மைப்படுத்தும் இயக்கங்கள், மலரும்போது, அந்த இடங்களிலும், நாட்களிலும் நெளிந்துகொண்டுள்ள அக்ரமங்களை ஒழித்திடும் விதமாக, ஆற்றல் பெறுகின்றன; தூய்மையும் வாய்மையும் கனிகின்றன; கெடுமதியும் கொடுஞ் செயலும் அழிந்துபடுகின்றன, நன்னெறியும் நல்லறிவும் அரசோச்ச வருகின்றன, இருள் அகலுகிறது, இழிவு துடைக்கப்படுகிறது, வெற்றிகிட்டுகிறது, மனித குலத்துக்கு மேம்பாடு கிடைக்கிறது.

ஆனால், அக்ரமத்தை ஒழிப்பதிலே வெற்றி பெற்ற இயக்கங்கள், மீண்டும், அதுபோன்ற அக்ரமங்கள் எழாமுடியாத நிலையை நிலைத்திடச் செய்யமுடிவதில்லை. தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட இடம் மீண்டும் பாழ்படுகிறது; அரசோச்ச முற்பட்ட வாய்மை மீண்டும் வாட்டி வதைக் கப்படுகிறது, கொடுமைகள் புதிய வடிவில் கொக்கரித் துக் கிளம்புகின்றன.

ஒழிக்கப்பட்டது ஒழிந்துபோய்விடவில்லை—துடைக் கப்பட்டது துல்லியமாகி விடவில்லை—அடக்கப்பட்டது. அடங்கிப்போய்விடவில்லை. இது விந்தையாக இருக் கிறது என்பதுபற்றி, அன்பழகனிடம் பேசிக்கொண் டிருந்தேன். வெட்ட வெட்ட துளிர்த்தெழுவதுபோல, மனித குலத்தை அலைக்கழிக்கும் கேடுகள், தூய்மை யாளர்களால், அவ்வப்போது தாக்கித் தகர்க்கப்பட்டு வந்தபோதிலும், மீண்டும் மீண்டும், கேடுகள் தலை தூக்குகின்றன, மனிதகுலத்தைப் பாழ்படுத்துகின்றன; தூய்மைப்படுத்தும் முயற்சி தொடர்ந்து நடந்தபடி இருக்கவேண்டும் போலும் என்று பேசிக்கொண்டோம்.

நாளையத்தினம் மேயர் தேர்தல்—என்ன ஆகுமோ என்பதுபற்றிய ஏக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. மக்கள் கழகத்துக்குப் பேராதரவு காட்டியுள்ளனர் மாநகராட்சி மன்றத்தில் அரசோச்சும் பொறுப்பை ஒப்படைத்துள்ள னர்—ஆட்சியைப் பெறுவதற்கான எண்ணிக்கையும் கிடைத்திருக்கிறது, எனவே ஏக்கம்கொள்ளத் தேவை இல்லை என்று மதியழகன், தைரியம் கூறினார். ஆனாலும், காங்கிரஸ் கட்சி, 'பண பாணத்தை' ஏவி, கழகத்

தைச் சிதறடிக்கப் போகிறது என்ற மிரட்டல்கள் இதழ்களிலே வந்திருந்த காரணத்தால், நான் சற்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். மாலை, நெடுநேரம் இது குறித்தே பேசிக்கொண்டிருந்தோம்.

இரவு, பைபிள், 'பழைய ஏற்பாடு' படித்தேன்.

16—3—64

இன்று பிற்பகல் 2 மணிக்குக் கூடி, மேயர் தேர்தல் நடத்தப்போகிறார்கள் என்ற செய்தியுடன், காங்கிரசின் சார்பில், கே. எம். சுப்பிரமணியம் என்ற செல்வவான் நிறுத்தப்பட முடிவாகி இருக்கிறது என்ற செய்தியையும், கழகம் கிருஷ்ணமூர்த்தியை நிறுத்த இருக்கிறது, தி. மு. க. ஆதரவு பெற்ற இவர், சென்ற முறையும் இதேபோல நின்று காங்கிரசிடம் தோற்றுப்போனார் என்ற செய்தியையும் இணைத்து, இதழ்கள் வெளியிட்டிருந்தன. நிலைமை விளக்கம் அல்ல, தமது நினைப்பை வெளிப்படுத்தி இருந்தனர்.

தேர்தல்களை நடத்துவதிலே திறமை பெற்றவர்கள் என்று பட்டயம் பெற்றுள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்கள், மேயர் தேர்தலை நடத்திவைக்க வருகிறார்கள் என்றும், இதழ்கள் மிரட்டி இருந்தன.

நமது கழக சம்பந்தமாக என்ன ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் அல்லற்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம்.

இன்று காலை 9 மணிக்கு என்னைப் போலீஸ் பாதுகாப்புடன், பெரிய மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தார்கள்—எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள தோள்வலி எந்த நிலைமையிலே இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய டாக்டர் நடராசனிடம் கொண்டுபோயினர்; வழக்கம் போல, போலீஸ் காவல். டாக்டர் நடராஜன், பரிசோதனை நடத்தினார். இடக்கரத்தை, வலக்கரம்போல, இலகுவாக இன்னமும் தூக்கமுடியவில்லை என்பதையும் பனி நீங்கி வெப்ப நாட்கள் துவங்கியது முதல், வலி ஓரளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் கூறினேன். இதற்கு வைத்தியம் உங்களிடமேயேதான் இருக்கிறது —இடக் கரத்தில் உள்ள பிடிப்புபோக, தேகப்பயிற்சி செய்தபடி இருக்கவேண்டும் என்று கூறினார். நாளைக்கு மூன்றாக உட்கொண்டு வரும் நொவால்ஜின் மாத்திரையை இனி இரண்டாகக் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறி அனுப்பிவிட்டார்.

அண்ணன்,

அண்ணாதுரை

முகப்பு விளக்கம்.

“இத்தனை குறுகிய பெரும்பான்மையைப் பெற்றிருக்கிறதே. இது எத்தனை நாட்களுக்குப் பிழைத்திருக்குமோ” என்று இங்கிலாந்து நாட்டில் தொழிற் கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய போது அனைவரும் கருதினர். 13 ஆண்டுகள் எதிர்க்கட்சியாக இயங்கிவந்த தொழிற்கட்சி இப்போது நாட்டில் ஆட்சியை ஏற்றிருக்கிறது. எரால்ட் வில்சன் தலைமையில் ஆட்சி அமைந்திருக்கிறது. இதுவரை பாராளுமன்றத்தில் தோன்றிய எதிர்ப்புகளை முறியடித்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.

தொழிற் கட்சி அமைச்சரவையின் தலைவராக இருக்கும் எரால்ட் வில்சன் அவர்கள் நடுத்தர, சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் ஆவார். வறுமையான சூழ்நிலையில் வாழ்பவர் அல்லர் என்றாலும் அவருடைய குடும்பம் துன்பமான நாட்களைக் கண்டிருக்கிறது. வாழ்க்கை என்ன என்பதைப் புரிந்துகொண்டவர் ஆதலால் வில்சன் சாதாரண மனிதனின் பிரச்சனைகளை நன்கு உணர்ந்தவராக இருக்கிறார். தான் வெற்றி பெற்றதைக் குறித்துக்கூட அளவான மகிழ்ச்சியே கொண்டார் அவர். 1916-ஆம் ஆண்டில் பிறந்த வில்சன் படிப்பில் கெட்டிக்காரராக விளங்கி, ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்தில், உதவிப் பணம் பெற்றார். பொருளியல் துறையில் பட்டம் பெற்ற பின்னர் 'க்ஷேம நல அர'சின் தந்தை எனக் கருதப்படும் சர். வில்லியம் பிவரிட்ஜ் அவர்களின் கீழ் பணியாற்றிப் பின்னர் அரசின் துறைகள் பலவற்றிலும் அநுபவம் பெற்றார். 1945-ம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

தொழிற்கட்சியில் வலதுசாரி இடதுசாரி என்று கருத்தால் பிளவுகள் இருந்தபோதிலும் இவர் எதிலும் சாராமல் நடுநிலையாளராகவே எப்போதும் இருந்துவந்தார். சென்ற ஆண்டு தொழிற்கட்சித் தலைவர் கெயிட்ஸ்கில் இறந்த போது கட்சியின் தலைமை இவருக்குக் கிடைத்தது.

பிரச்சினை எதனையும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்து முடிவு எடுப்பது வில்சனின் தனிச் சிறப்பாகும். இவருடைய மனைவி இவருக்குப் பலவகையிலும் உதவியாக இருப்பதாகவும், தேர்தல் வேலைகளில் அவருக்கே மிகுந்த தொல்லை இருந்ததாகவும் கூறுகின்றார் வில்சன்.

269
17/25.11.64

அந்திக்கலம்பகம்

"என்ன ஏமு! வீட்டிலே ஒரே அமர்க்களமா இருக்குது..."

"வா! வா! பட்டு! மூட்டைப் பூச்சிகளோட தொல்லே சகிக்கமுடியவில்லே. இப்பத்தான் மருந்து தூவி, சாமான்களே ஒழுங்குபடுத்தி வைத்தேன்.........பொன்னியா! வா, பொன்னி!"

"என்ன ஏமு! சாமான்களெல்லாம் இப்படி மூலேக்கு மூலே விழுந்து கிடக்குது..."

"ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டிருக்கிரு...பொன்னி! உங்க வீட்டிலே எப்படி இருக்குது மூட்டைப் பூச்சித் தொல்லே..."

"அதிகமாகக் கிடையாது.........எங்க வீட்டிலே சாமான்களே அதிகமாக இருக்காதே. நிறையச் சாமான்களேக் குவித்து வைப்பதாலேதான் பூச்சிகள் அதிகமாகுது..."

"ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் ஒவ்வொரு சாமான் தேவைப்படுதே. எந்தச் சாமானேக் குறைக்கமுடியும்......"

"ஏமு! நம்ம வீடுகளிலேயே அனுவசியமாகச் சாமான்களேக் குவித்து வைக்கற வாடிக்கை அதிகம். அதுவும் நம்மாலே ஏற்படுகிற வழக்கந்தான். ஒவ்வொரு ஊர் போகிற போதும் ஒவ்வொருசாமான் வாங்கிக் கொண்டு வருவதிலே நமக்கு ஒரு சந்தோஷம். அத்தனே சாமான்களும் புழக்கத்திலேயும் இருப்பதில்லே. இவ்வளவு சாமான்களேயும் ஒழுங்காக வைத்துக் கொண்டிருக்க நமக்குப் போதுமான இடமும் கிடையாது. வீடு முழுவதும் சாமான்களேப் போட்டு அடைத்துவைக்கிறோம். குப்பை கூளம் சேர்ந்து விடுகிறது..."

"நீ சொல்வது ஒருவிதத்திலே பார்த்தால் உண்மையாகத்தான் தெரிகிறது. நிறையச் சாமான்கள் வாங்கி, பணத்தை வீணுக்குவதாகத்தான் அவர்கூடச் சொல்கிருர்."

"பொன்னி சொல்வது வீண் பணச்செலவு என்பது மட்டும் அல்ல; வீட்டைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லேயே என்பதும்தான். மூட்டைப்பூச்சிகள் பாடு கொண்டாட்டமாகி விடுகிறது. தேவையற்ற சாமான்கள்-அதிலும் மரச்சாமான்களேச் சேர்த்துவைப்பதாலோ"

"மூட்டைப் பூச்சி பற்றிய பேச்சு வந்ததாலே நினேவிற்கு வருகிறது. மூட்டைப் பூச்சியினுலே ஒரு நகர மன்ற கூட்டத்திலேயே அமர்க்களமாகிவிட்டது தெரியுமோ..."

"அதென்ன பொன்னி! மூட்டைப் பூச்சியினாலே, வந்த அமர்க்களம்."

"பம்பாய் கார்ப்பரேஷனில் நடந்தது ஏமு! இந்த அமர்க்களம். கார்ப்பரேஷன் கூட்டம் நடந்தபோது, தன் நாற்காலியிலே இருந்துகொண்டு வாட்டிக்கொண்டிருந்த ஒரு மூட்டைப்பூச்சியை ஒரு கவுன்சிலர் பிடித்துக்கொண்டுபோய் மேயரிடம் காட்டினார்—பூச்சி மருந்து அடிக்க வேண்டும் என்று — மேயர் தன் மேஜைமீது இருந்த 'தட்டுகோலை' எடுத்து அதனாலே மூட்டைப்பூச்சியை அடித்து நசுக்கிச் சாகடித்தார்."

"தட்டுகோல் என்றால் என்ன பொன்னி!"

"கூட்டத்திலே, பேச்சு நடக்கும்போது ஏதாவது சத்தம் கிளம்பினால் அதை அடக்க, மேஜைமீது தட்டுவதற்காக மேயரிடம் உள்ளது அந்தக் கோல். மேயர் அதைக் கொண்டு மூட்டைப்பூச்சியை அடித்துக்கொன்றது முறையல்ல என்று மற்றொரு கவுன்சிலர் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பினார். மூட்டைப்பூச்சியைக்கூடத் தன் எதிரே சாகடித்ததைத் தன்னால் பார்த்துச் சகித்துக்கொள்ள முடியாது என்று குமுறினார் இன்னொர் கவுன்சிலர்."

"இதென்னடி வேடிக்கை! மூட்டைப்பூச்சியைச் சாகடிப்பதைக் காணச் சகிக்கவில்லையா! அது யார் அந்தக் கவுன்சிலர்?"

"அவரும் காங்கிரசுதான்; ஆனால் ஜெயின மதம்! ஜெயின மதத்தார் எறும்புகளைக் கூடக் கொல்லக் கூடாது என்ற விரதம் கொண்டவர்கள் அல்லவா."

"அப்படியா விஷயம். சரி, இதற்கு மேயர் என்ன பதில் சொன்னார்?"

"அவர் பதில் சொல்லவில்லை. இன்னொர் கவுன்சிலர் பேசினார். அவர் ஒரு டாக்டர். அவர் சொன்னார், மேயர் கோலால் அடித்த பிறகு மூட்டைப்பூச்சி சாகவில்லை— அது முன்னமேயே செத்துவிட்டிருந்தது, ஆகவே மேயர் மூட்டைப்பூச்சியைக் கொன்றார் என்றுகூறுவது சரியல்ல என்று கூறினார். இப்படி ஒரு மூட்டைப் பூச்சியாலே, பம்பாய் கார்ப்பரேஷன் நடவடிக்கையே பாதிக்கப் பட்டது."

"எனக்கென்னமோ பொன்னி! ஒரு பெரிய நகரத்தின் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளவா, இப்படி மூட்டைப்பூச்சி விஷயமாக இத்தனை விவாதம் செய்து காலத்தை ஓட்டியது சரியல்ல என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் பேச, விவாதம் நடத்த, கேவலம் மூட்டைப்பூச்சியின் விஷயம்தானா கிடைத்தது..."

"இதற்கு, எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு பணம் செலவழித்து இவர்கள் கார்ப்பரேஷன் போன்ற இடங்களுக்குப் போகிறார்கள்...!"

"பணச் செலவு மட்டுமா! என்னென்ன தந்திரங்கள், சூழ்ச்சிகள், தானம், தாட்சணியம், தேவைப்படுகிறது தேர்தலிலே ஜெயித்திட..."

"இவ்வளவும் எதற்கு? மூட்டைப் பூச்சி பற்றி விவாதம் நடத்தவா!"

"ஏமு! வேறோர் இடத்திலே தேர்தலுக்காக நடைபெற்ற தில்லுமுல்லு தெரியுமோ உனக்கு, ஒரு கவுன்சிலரையே கடத்திக்கொண்டு போய் விட்டார்களாம், தேர்தல் நாளன்று ......"

"தலைவர் தேர்தல் நடக்கிற நாளிலா?"

"ஆமாம் பட்டு! புனா கார்ப்பரேஷன் மேயர் தேர்தல் நடந்தது. காங்கிரஸ்காரர் ஒருவர் போட்டியிட்டுத் தோற்றுப்போனார். சுயேச்சைக்காரர் ஒருவர் மேயரானார். அந்தக் கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலர் ஒருவர்--அவரும் சுயேச்சை--ஒரு திடுக்கிடக்கூடிய விஷயம் சொன்னார். போலீசிலே தாக்கலும் செய்தார். மேயர் தேர்தலன்று தன்னைச் சிலர் கடத்திக்கொண்டு போய் விட்டதாக..."

"பாரேன் அக்ரமத்தை! ஊராள வருகிறவாளிடம் இருந்து வருகிற அக்ரமத்தை. ஏன் கடத்திக் கொண்டு போனார்களாம்..."

"இந்த சுயேச்சை கவுன்சிலர் ஒரு சுயேச்சைக்காரருக்கு மேயர் தேர்தலிலே ஓட்டுப்போட இருந்தார். போட்டி போட்ட காங்கிரஸ்காரருக்கு ஓட்டுப் போடும்படி வற்புறுத்த இவரைக் கடத்திக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்..."

"சட்டம் தூங்காது என்கிறார் எங்களவர். இங்கே இப்படி நடக்கிறது..."

"படிக்கும்போது, ஒரு மர்மக் கதைபோல இருக்குது ஏமு! மூன்றே பயில்வான்கள் வந்தார்களாம் இந்த கவுன்சிலர் வீட்டுக்கு, மேயர் தேர்தல் நடக்க இருந்த நாளன்று. வந்து புனாவிலிருந்து 15 கல் தொலைவிலே இருக்கிற கொண்டாபூர் என்ற தலத்துக்குப் போய் சாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு வரலாம் வா என்று அழைத்தார்களாம். கொண்டாபூர் கோயில், அம்மன் கோயில். அங்கே பூஜை நடத்துகிற முறைகளைப்பற்றி இவரைக் கேட்டார்களாம். என்னமோ பூஜைதான் நடத்துகிறார்கள் என்று இவர் நம்பிக்கொண்டு, அவர்களுடன் போனாராம்..."

"பைத்யக்கார மனஷன்! இன்றைக்கு வேலை இருக்குது முக்கியமான வேலை என்று சொல்லி இருக்கக்கூடாதோ..."

"அவர்கள் விட்டால்தானே. வற்புறுத்தி, அந்த கவுன்சிலரையும் அவருடைய மகன்—சிறுவன்—ஒருவனையும் அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள், கோயிலுக்கு. அங்கு போன பிறகுதான், அம்மன் எதிரே சத்தியம் செய்துகொடு காங்கிரஸ்காரருக்கு மேயர் தேர்தலில் ஓட்டுப் போடுவதாக என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். முடியாது! நான் ஏற்கனவே சுயேச்சையாளருக்கு ஓட்டுப்போட ஒப்புக்கொண்டாகிவிட்டது என்று இந்தக் கவுன்சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்..."

"சொல்லிவிட்டு, மளமளவென்று கிளம்பிவிடுவதுதானே இந்தக்கவுன்சிலர்..."

"சும்மா இருப்பார்களா முரடர்கள்? காங்கிரஸ்காரருக்கு ஓட்டுப் போடாவிட்டால், உன் மகனை நீ காணமாட்டாய் என்று மிரட்டி இருக்கிறார்கள்..."

"அடப்பாவமே! ஆசாமி நடுங்கிப் போயிருப்பான்..."

"நடுக்கம் இருந்தாலும், அந்தக் கவுன்சிலர் வெளியே காட்டிக் கொள்ளாமல், காங்கிரசாருக்கு ஓட்டுப்போட முடியாது என்று பிடிவாதம் செய்திருக்கிறார். இவன் போனால், சுயேச்சைக்காரருக்குத் தான் ஓட்டுப் போடுவான், ஆகவே இவனை அனுப்பக்கூடாது என்று தீர்மானித்து அந்தப் பயில்வான்கள் மேயர் தேர்தல் முடிகிற வரையில் இந்தக்கவுன்சிலரைக் கொண்டாபூர் கோயிலிலேயே நிறுத்திவைத்துக் கொண்டார்கள்..."